W ramach następującej definicji elementu listy pojedynczo wiązanej:

```
struct Link
{
   int value;
   Link* next = nullptr;
};
```

1. Zaimplementuj i przetestuj funkcje:

```
a.
    size_t size(const Link* head);
b.
    size_t sum(const Link* head);
```

Pierwsza z nich zwraca liczbę elementów listy, druga - sumę wartości przechowywanych na liście

2. Funkcja **release** zwalnia pamięć, jaką zajmują elementy listy wskazywanej przez phead:

```
void release(Link** phead)
{
  Link* head = *phead;
  while (head != nullptr)
  {
    Link* tmp = head;
    head = head->next;
    delete tmp;
  }
  *phead = nullptr;
}
```

Zaimplementuj tę samą funkcję przy pomocy rekurencji (bez pętli).

3. W pewnej bardzo znanej firmie w połowie lat 90. podczas rozmowy kwalifikacyjnej proszono kandydatów o zaimplementowanie funkcji reverse, która odwraca kolejność elementów na liście. Czyli np. listę 1->2->5->9->nullptr zamienia na listę 9->5->2->1->nullptr. Zaimplementuj tę funkcję.

Wskazówka. To *jest* trudne zadanie (jak na ten etap nauki). Możesz poszukać informacji o sposobach jego rozwiązywania w internecie lub podręcznikach. Niemniej, uniesiesz się honorem i nie przepiszesz ich z tamtych źródeł. Poprawne rozwiązanie nie może "dotknąć" danych - one muszą pozostać tam, gdzie były. Całe rozwiązanie opiera się na żonglerce wskaźnikami. Pamiętaj, że w problemach tego rodzaju Twoim najlepszym przyjacielem jest kartka i ołówek, a tuż za nimi stoi debuger.